

Е. При обсадата на гр. Плѣвѣнъ въ състава на 9 обсаденъ корпусъ и

Ж. Най-сетне е билъ причисленъ въ генералния щабъ на Румѣнския Кралъ Кароль.

Следъ сключването на Санъ-Стефанския договоръ, князь Александъръ Батембергъ напусналъ службата въ Руската армия и се завърналъ при своитѣ родители кждето го сварилъ избора му за *князь на нова и освободена България*.

При пристигането му въ Търново още първата вечеръ е станалъ голѣмъ пожаръ за който самъ княза казалъ, че това е „лошо предзнаменование“.

Въ 1881 г. той суспендира конституцията и получи пълномощие за абсолютна властъ, обаче скоро съзна голѣмата грѣшка и възстанови силата на конституцията.

Въ 1885 г. той прие подъ своя скиптеръ великия актъ на Съединението на Южна съ Северна България. Сжщата година той начело на победоносната българска армия успѣ само за 15 дни да изпѣди изъ предѣлитѣ на България вѣроломния врагъ — сръбската армия, която хайдушки бѣше нахълтала въ северозападна България и застрашаваше София.

На 9 августъ 1886 г. князь Александъръ Батембергъ бѣ детрониранъ, а подиръ това възстановенъ на престола, но виждайки, че неговото стоене въ България въпрѣки волята на освободителката Русия, ще бжде въ ущърбъ на обичаната отъ него България, той обдикира доброволно и въпрѣки сърдечното си влечение, напусна България следъ 7 годишно князуване.

Останалото отъ неговия животъ въ България и до смъртта му въ 1892 г. пропускаме, макаръ да има много ценни исторически данни за историята на освободена България.

Времето отъ абдикацията на князь Батембергъ 1886 г. до възшествието на престола на новоизбрания князь *Фердинандъ Кобургъ-Готски* — 2 августъ